

Skatteministeriet

5. september 2016
J.nr. 16-0699755

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 479 af 31. maj 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Brian Mikkelsen (KF).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for, hvordan en ordning, hvor virksomhederne som et incitament til at fremme investeringer i forskning og udvikling, får et fradrag på 150 pct. af meromkostningerne til disse formål, dog undtaget virksomheder, der får udbetalt skatte-kredit efter ligningslovens § 8 X, vil påvirke:

- selskabsskatteprovenuets,
- skatteprovenuets for personskatter og arbejdsmarkedsbidrag,
- moms og afgiftsprovenuets, og
- skatteprovenuets for virksomheder, der leverer varer og tjenesteydelser til virksomheder, der har aktivitet med forskning og udvikling.

Endeligt bedes ministeren oplyse den samlede provenumæssige effekt af ordningen.

Svar

Virksomheder har efter gældende regler mulighed for at straksafskrive udgifter til forskning og udvikling (F&U).

Ifølge Danmarks Statistik har erhvervslivets udgifter til egen forskning og udvikling i perioden 2007-2014 udgjort ca. 40 mia. kr. årligt (2016-niveau). Det er i besvarelsen lagt til grund, at meromkostningerne opgøres ud fra virksomhedernes udgiftsniveau i 2016, og altså alene omfatter udgifter ud over dette niveau. Hertil kommer udgifter til køb af forskning og udvikling, som der er set bort fra ved beregningerne. Det lægges endvidere til grund, at virksomhedernes udgifter til F&U vokser i samme takt som samfundsproduktionen (BNP).

En del af udgifterne til F&U vil ikke være omfattet af fradraget, bl.a. fordi skatteordningen er blevet anvendt. Desuden vil nogle virksomheder lukke, før de når at udnytte fradraget fuldt ud, mens andre først vil kunne udnytte fradraget efter en længere årrække, hvorved nutidsværdien af fradraget bliver lavere. På denne baggrund antages det beregningsteknisk, at fradrag svarende til ca. 75 pct. af de samlede udgifter vil blive udnyttet.

Under disse forudsætninger kan det umiddelbare mindreprovenu i 2017 beregnes til ca. 100 mio. kr. årligt (omregnet til 2016-niveau). I de efterfølgende år vil mindreprovenuets gradvist stige, i takt med at virksomhedernes udgifter til forskning og udvikling vokser sammenholdt med niveauet i 2016, bl.a. som følge af generelle prisstigninger og øget økonomisk aktivitet. Opgjort i varig virkning kan det umiddelbare mindreprovenu opgøres til ca. 2,1 mia. kr. Det skal bemærkes, at der ikke er taget hensyn til, at nogle virksomheder i perioder øger udgifterne til forskning og udvikling mere end den almindelige indkomstudvikling. Det kan isoleret set trække i retning af, at provenuvirkningen undervurderes.

En del af dette mindreprovenu vil blive opvejet af tilbageløb i form af øgede indtægter fra skatter på aktionærniveauet samt moms og afgifter mv. Samtidig vil fradraget trække i retning af øgede investeringer i forskning og udvikling, hvilket isoleret set må forventes at have en positiv effekt på væksten i samfundsøkonomien.

Det varige mindreprovenu efter tilbageløb og adfærdsændringer beregnes på denne baggrund til ca. 1,2 mia. kr., jf. tabel 1. Det skal understreges, at skønnet er behæftet med betydelig usikkerhed, herunder fordelingen af tilbageløbet på skatter og afgifter.

Tabel 1. Provenumæssige konsekvenser

Mio. kr. 2016-niveau	2016	2017	2018	2019	2020	Varig virkning
Umiddelbart mindreprovenu	-	100	190	280	370	2.080
Mindreprovenu efter tilbageløb	-	80	160	240	320	1.810
Mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd	-	60	110	160	210	1.220

Kilde: Skatteministeriets beregninger

Det bemærkes, at et fradrag på 150 pct. for meromkostninger til forskning og udvikling vil være administrativt komplekst både for virksomhederne og for SKAT. For at kunne opgøre fradraget korrekt vil det således være nødvendigt entydigt at kunne afgrænse virksomhedernes udgifter til forskning og udvikling i forhold til andre udgifter fx almindelige driftsomkostninger. Denne problemstilling eksisterer allerede i et vist omfang i dag, men vil blive forstærket betydeligt ved et højere fradrag. Det vil desuden skabe et incitament til at få så mange udgifter som muligt defineret som udgifter til forskning og udvikling med henblik på at kunne opnå det højere fradrag.

Det kan endvidere bemærkes, at da der er tale om selektiv erhvervsstøtte, vil indførelsen af fradraget kræve statsstøttegodkendelse af EU, hvilket dog må forventes at kunne opnås, da UK bl.a. har en ordning i stil med den beskrevne model.